

identitet. Retten kan forlange skriftlig dokumentation for, at den pågældende agent er polititjenestemand og dermed opfylder betingelsen i § 754 b, stk. 2, 1. pkt. En skriftlig erklæring fra den øverste politiledelse om den pågældendes ansættelse må i den forbindelse anses som fornøden dokumentation. Tilsvarende forudsættes en erklæring fra en overordnet udenlandsk politimyndighed at udgøre tilstrækkelig dokumentation, hvis der er tale om en udenlandsk agent.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.6. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås endvidere at indsætte en ny bestemmelse i § 848, stk. 5, hvorefter retsformanden kan beslutte, at oplysning om navn og bopæl på en polititjenestemand, der afgiver forklaring som vidne, ikke skal oplyses, hvis afgørende hensyn til vidnets særlige tjenestefunktion taler for det, og oplysningerne må antages at være uden betydning for tiltaltes forsvar.

I praksis oplyser en polititjenestemand, der skal afgive forklaring i retten, sit tjenestested. "Bopæl" skal i overensstemmelse hermed forstås som tjenestested.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre hemmeligholdelsen af identiteten på en polititjenestemand, hvis særlige funktion afhænger af, at den pågældendes identitet ikke bliver kendt. Det vil bl.a. dreje sig om den meget lille kreds af polititjenestemænd, der er særligt uddannede til at operere under dække som meddelere. Der kan også være tale om f.eks. polititjenestemænd, der installerer aflytningsudstyr eller foretager skygninger.

Bestemmelser skal således ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 29, stk. 2, nr. 2, om dørlukning, forslaget til ændring af § 834 om oplysninger i bevisfortegnelsen og den foreslåede bestemmelse i § 848, stk. 6, om tiltaltes tilstedeværelse i retten under afgivelsen af vidneforklaringen.

Efter den foreslåede bestemmelse kræves det, at der er afgørende hensyn at tage til vidnets særlige tjenestefunktion. Det skal således vurderes, om den pågældende person udfører en sådan særlig tjenestefunktion, og om der er et afgørende hensyn at tage hertil.

Det er endvidere en betingelse, at oplysningerne om polititjenestemandens navn og bopæl må antages at være uden betydning for tiltaltes forsvar. Det afgørende vil her være, om tiltaltes mulighed for at forholde sig til det, vidnet afgiver forklaring om, begrænses af, at han ikke kender polititjenestemandens eget navn og bopæl.

Retten kan forlange skriftlig dokumentation for, at den pågældende er polititjenestemand. En skriftlig erklæring fra den øverste politiledelse om den pågældendes ansættelse må i den forbindelse anses som for-

nøden dokumentation. Tilsvarende forudsættes en erklæring fra en overordnet udenlandsk politimyndighed at udgøre tilstrækkelig dokumentation, hvis der er tale om en udenlandsk polititjenestemand.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.7. i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 848, stk. 6, indebærer, at formanden kan beslutte, at tiltalte skal forlade retslokalet, når en polititjenestemand, der har udført foranstaltninger som nævnt i § 754 a (agentvirksomhed), eller en polititjenestemand med en særlig tjenestefunktion, afhøres, hvis dette er påkrævet af hensyn til hemmeligholdelsen af polititjenestemandens identitet, og det må antages at være uden væsentlig betydning for tiltaltes forsvar.

Det skal være påkrævet af hensyn til hemmeligholdelsen af polititjenestemandens identitet, at tiltalte føres ud af retslokalet under afhøringen af polititjenestemanden. Det vil her have betydning, om den omstændighed, at tiltalte ser polititjenestemanden, vil medføre, at politiet ikke længere kan bruge den pågældende som politiagent, jf. § 754 a, eller til at udfylde en særlig tjenestefunktion som eksempelvis deltagelse i særlige observationsgrupper. Det vil endvidere være af betydning at få fastlagt, hvor vigtigt det er for politiet fortsat at kunne bruge den pågældende polititjenestemand til disse funktioner, herunder navnlig om den pågældende er særlig uddannet hertil eller har en særlig erfaring. Endelig bør det overvejes, om der – som alternativ til at føre tiltalte ude af retslokalet – kan tages forholdsregler, som gør, at polititjenestemanden ikke kan genkendes, f.eks. ved hjælp af forklædning.

Det er en betingelse, at det forhold, at tiltalte ikke overværer polititjenestemandens forklaring, vil være uden væsentlig betydning for tiltaltes forsvar. Det bemærkes i den forbindelse, at forsvarerens ret til at overvære vidnets forklaring ikke berøres af de foreslåede regler. Tilsvarende gælder tiltaltes ubetingede krav på at få kendskab til indholdet af en vidneforklaring, der er afgivet i tiltaltes fravær.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.6.1. i de almindelige bemærkninger.

Til § 2, nr. 21 (retsplejelovens § 848, stk. 7)

Det foreslås, at formanden afgør, om tiltalte skal forlade retslokalet under den forudgående forhandling om anmodninger fremsat efter den foreslåede nye bestemmelse i § 848, stk. 5 og 6.

Til § 2, nr. 22 (retsplejelovens § 848, stk. 8, 1. pkt.)

Det foreslås, at når tiltalte som følge af en beslutning efter den foreslåede nye bestemmelse i § 848,